

In gesprek met Jamie

Kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben Jamie, 21 jaar en woon bij mijn moeder, stiefvader en vier broertjes in Dordrecht. Ik ben half Afrikaans en half Aziatisch, mijn echte vader ken ik niet. Mijn moeder kan heel goed koken, dat heb ik van haar geleerd. Zij is mijn voorbeeld, ze heeft mij alles geleerd in het leven. Mijn stiefvader geeft mij ook veel steun. Ik ben gek op hem. Ik wil graag op mijzelf gaan wonen en hij helpt mij daarbij. Maar het is moeilijk, want er is weinig te huur in de stad.

Waar krijg jij energie van?

Ik schrijf teksten voor mijn eigen raps. Hier kan ik mijn gedachten en gevoel in kwijt. Mijn vrienden zeggen dat ik talent heb. Misschien wil ik hier wel wat meer mee gaan doen. Ook hou ik van tekenen. Dat deed ik vroeger op school al. Ik kon me dan beter concentreren. Ik teken van alles. Portretten van mooie vrouwen en toffe anime. Ik heb er nog wel een aantal liggen die ik graag af wil maken. En weet je wat ik ook leuk vind? Gamen! League of Legends is mijn favoriet. Als ik dat speel kan ik even alles om mij heen vergeten. Verder app ik nog wat met vrienden, nee niet via whatsapp. Niemand hoeft stiekem mijn berichten te lezen, dus ik heb zo'n app die je berichten automatisch verwijderd.

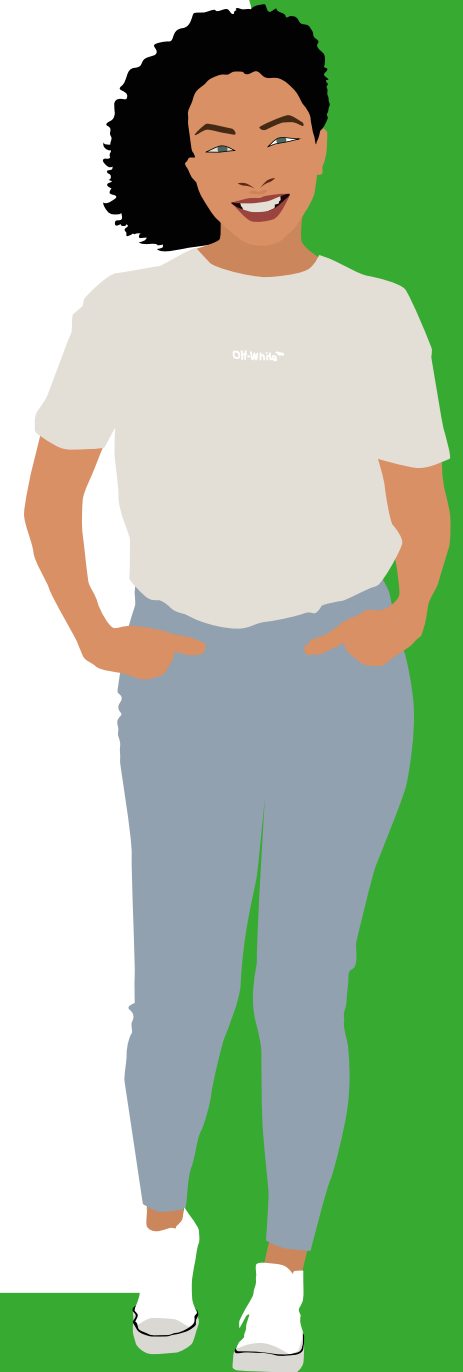
Hoe zag jouw leven er een aantal jaar geleden uit?

De middelbare school heb ik niet afgemaakt. Ik ben op het vwo begonnen, maar moest na twee jaar naar de Havo. Ik

kon mij niet goed concentreren. Ik kreeg hier hulp bij, maar toen ze minder naar me omkeken, gingen mijn cijfers verder omlaag. Op de havo had ik hetzelfde probleem. Op zich kon ik het prima, alleen alles moest op hun manier, ik ging niet snel genoeg of deed niet precies wat zij wilden. School vertelde mij dat het beter was dat ik naar het vmbo ging. Dat heb ik gedaan. Daar werd ik gepest. Ze scholden mij steeds uit voor loser, ze vonden mij raar. Ik liet mijn verdriet niet merken, ik negeerde ze. Maar toen ze over mijn moeder begonnen werd ik heel erg boos en heb teruggescholden. De docent hoorde dit. Ik dacht dat ze mij eindelijk wilden helpen, maar toen was ik degene die straf kreeg. Ze wilden mijn verhaal niet eens horen. Ik ging mij steeds slechter voelen en werd depressief. Uiteindelijk ben ik gestopt met school. Later heb ik het nog wel geprobeerd op het MBO, want ja dan heb ik in elk geval een diploma. Maar ik kreeg alweer snel negatieve gevoelens. Dus ben ik weer gestopt.

Hoe ziet jouw leven er nu uit?

Ik werk nu drie dagen per week in de horeca. Ik vind het fijn als mensen zich welkom voelen, maar niet iedereen is vriendelijk, helaas. Ik blijf altijd netjes. Ik ben ook wekelijks bij de denktank van R-Newt te vinden. Een vriend vertelde er over. Met andere jongeren organiseren wij events. Sport of toffe dingen voor de buurt. Er is begeleiding, en die helpt ons een beetje. Later wil ik zelf graag leiding geven. Ik weet

dat ik onderaan moet beginnen. Daarom help ik nu de stagiaires met van alles. Ik noem mijzelf de assistent van de assistent. Het is gewoon relaxed en leuk om hier te zijn. Eerst kwam ik hier om vrienden te maken en events te organiseren. Nu kom ik elke keer vanuit mijn werk. Dan eten we samen.

Waarom is de denktank fijn voor jou?

In het begin vond ik het best wel spannend. Ik wist niet wie er zou komen en of mensen hier een beetje chill zouden zijn. Maar iedereen accepteert elkaar. Dat was vroeger op school wel anders, daar werd ik gediscrimineerd. Maar hier mag ik mijzelf zijn. Iedereen is hier totaal anders. We hebben respect voor elkaar. Voor mij is het een vertrouwensgroep. Ik kan aan mijn persoonlijke ontwikkeling werken, op alle vlakken. En er is veel vrijheid. Ja, er zijn ook wel regels maar niet zo streng als op school. Hier is er geen vast systeem. Het schoolsysteem loopt achter. Iedereen leert toch anders en op zijn eigen tempo? Bij de denktank is daar wel ruimte voor. Hier is er ruimte voor

creativiteit. Alle ideeën zijn welkom en we bouwen verder op elkaars ideeën. Oh ja, en we hebben echt flauwe humor. Ik lig vaak helemaal dubbel.

Hoe zie jij de toekomst?

Ik heb hard gevochten om te komen waar ik nu sta. Ik ben wel bang dat ik vast ga lopen, omdat ik geen diploma heb. Ik twijfel nog over wat ik wil. Ik voel de druk van de maatschappij. Ik wil wel heel graag weer studeren, maar ik weet niet of het verstandig is om een studie te beginnen. Want met mijn depressie en concentratieproblemen weet ik niet of het vol ga houden op school. Ik vertrouw geen enkele docent meer. En ik wil geen studieschuld. Daar zit je dan aan vast. Mijn werk neem ik heel serieus, ik wil zo veel mogelijk laten zien wat ik kan. Ik ben wel bang voor hoe anderen naar mij kijken en of zij mij wel kansen willen geven. Ik hoop dat ik later een stabiele baan krijg en een woning. Het werk dat ik graag wil doen moet wel goed zijn voor de gemeenschap, vind ik. Bijvoorbeeld in wijkteams of als steward bij FC Dordt. Ik hoef niet rijk te worden, als ik maar rond kan komen. En het zou fijn zijn als ik dan ook een relatie heb met misschien wel een gezinnetje. Daar sta ik open voor, maar ik moet eerst nog aan mijzelf werken.

Off-White™

Postbus 19129 * 3501 DC Utrecht * T 030 789 20 00 * www.movisie.nl * info@movisie.nl

